

Bet. o. lovf. vedr. beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser

Til lovforslag nr. L 146. Betænkning afgivet af Trafikudvalget den 2. februar 1996

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til forskningsministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af udvalgets spørgsmål til forskningsministeren og ministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Handelskammeret.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Enhedslistens medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

En del af flertallet (Venstres, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget) støtter alene lovforslagets vedtagelse nu for at få etableret et lovmæssigt grundlag for det salg af ikke-CE-mærkede varer i 1996, som efter den gældende lovgivning ellers ikke ville være tilladt. Samme del af flertallet skal imidlertid beklage, at det ikke gennem udvalgets spørgsmål er lykkedes at få ministeren til fuldt ud at afklare en række tvivls spørgsmål og stille alle aktører på markedet lige med hensyn til afvikling af lagre, der ikke er CE-mærkede, men som i øvrigt opfylder de betingelser, der lægges til grund for de øvrige EU-lande. Der lægges ved tilslutningen til lovforslaget afgørende vægt på ministerens løfter i svaret på spørgsmål 1 om, hvordan begrebet

grossist m.v. agtes defineret og i svaret på spørgsmål 13 om at fortolke begrebet »klar til brug-varer« så bredt, at erhvervslivet her i landet ikke stilles ringere end i andre EU-lande, og at udviklingen i de andre EU-lande i den forbindelse vil blive fulgt nøje.

Et *mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Det er ganske urimeligt, at en lovgivning, der er vedtaget i Danmark, skal sættes ud af kraft, fordi andre lande ikke har samme lovgivning. Mindretallet finder det fornuftigt, at der er en lov, som forhindrer, at der i Danmark sælges apparater, som kan forstyrre andre apparater med elektromagnetisk stråling. Desværre lugter dette lovforslag langt væk af, at der findes en hemmelig protokol i ministerrådets mødereferat. Dette fremgår imidlertid ikke af lovforslagets bemærkninger. Mindretallet vil i øvrigt gerne fremhæve, at Enhedslisten er af den opfattelse, at såfremt der findes en hemmelig protokol, som er årsag til, at den danske regering ikke har fundet sin stilling tilstrækkelig stærk til at sikre fastholdelsen af dansk lovgivning, betragter mindretallet dette lovforslag som værende i strid med ministeransvarlighedsloven eller måske endda grundloven.

Helge Mortensen (S) nfm. Poul Andersen (S) Børge Bakholt (S) Søren Hansen (S)
Tove Lindbo Larsen (S) Tommy Dinesen (SF) Vibeke Peschardt (RV) Jette Gottlieb (EL)
Arne Melchior (CD) fmd. Svend Heiselberg (V) Jens Løgstrup Madsen (V)
Helge Sander (V) Erik Jacobsen (V) Kaj Ikast (KF) Brian Mikkelsen (KF)
Stefan G. Rasmussen (KF) Ole Donner (DF)

Fremskridtspartiet havde ikke medlemmer i udvalget.

Nogle af udvalgets spørgsmål til forskningsministeren og ministerens svar herpå

Spørgsmål nr. 1:

»Vil ministeren præcisere begrebet grossist, som det forekommer i lovforslaget og bemærkningerne, på en sådan måde, at det bliver klart, at der er tale om grossistfunktionen, og at man derved har taget højde for de forskellige typer af aktører, der udfører denne funktion i de relevante distributionskæder?«

Svar:

Indledningsvis skønnes det hensigtsmæssigt at præcisere indholdet af de væsentligste begreber, som vedrører lovforslaget. Definitionerne baserer sig hovedsagelig på Europa-Kommissionens »Vejledning i anvendelse af de direktiver om teknisk EF-harmonisering, der er udarbejdet på grundlag af bestemmelserne i den nye metode og den globale metode« og Europa-Kommissionens notat om »Taking into service of apparatus already on the market«.

- a) Ifølge EMC-direktivet og den danske EMC-lov må der ikke markedsføres og ibrugtages ikke-CE-mærkede varer efter den 31. december 1995, hvor overgangsperioden udløb.
- b) Kun ikke-CE-mærkede varer, der senest denne dato er både markedsført og ibrugtaget, kan altså lovligt sælges og bruges.
- c) Begrebet markedsføring er defineret på den måde, at en vare er markedsført, når den har forladt producenten. I den konkrete sag har Kommissionen præciseret markedsføringsbegrebet til, at varerne skal have været fysisk til stede hos grossister eller detailhandlere inden udløbet af overgangsperioden for at kunne betragtes som markedsført.
- d) Begrebet ibrugtagning defineres generelt på den måde, at en vare tages i brug, når den første gang anvendes. Imidlertid har man, for så vidt angår varer, der betegnes som

»klar til brug«, indset, at ibrugtagningstidspunktet ikke vil kunne fastslås, og derfor har man defineret ibrugtagningstidspunktet for sådanne varer som værende det samme som markedsføringstidspunktet.

- e) »Klar til brug-varer« er varer, som kan tages i anvendelse uden montering eller installation, der kræver specialuddannet arbejdskraft. Det afgørende vil være, om en vare normalt kan tages i anvendelse uden bistand fra specialuddannet arbejdskraft. Hvis det er tilfældet, er det uden betydning om den enkelte bruger alligevel vælger at anvende bistand.
- f) Begreberne »grossist« og »detailhandler« skal forstås bredt. Den afgørende skillelinje går mellem »producent/fabrikant« på den ene side og andre led i salgskæden på den anden, uanset hvilken betegnelse disse andre led har.
- g) Som udgangspunkt er det producenten/fabrikanten, der skal sørge for CE-mærkningen. Det betyder, at hvis der er tale om ikke-CE-mærkede varer fra en producent/fabrikant, som har hjemsted i et EU/EØS-land, skal disse varer for at kunne sælges i 1996 blot have været fysisk til stede hos et andet led i salgskæden – uanset betegnelsen – end producenten/fabrikanten. Hvis der derimod er tale om ikke-CE-mærkede varer fra en producent/fabrikant med hjemsted i et tredjeland (dvs. et land uden for EU/EØS-området), er det afgørende spørgsmål, hvem der har ansvaret for, at varerne opfylder kravene til CE-mærkning. Hvis dette ansvar ligger hos importøren, betragtes denne importør som producent/fabrikant, og de ikke-CE-mærkede varer, der den 31/12-95 lå på denne importørs lager, kan altså ikke sælges. Hvis derimod tredjelandproducenten/-fabrikanten har etableret sig med en repræsentant i EU, som har

ansvaret for, at varerne opfylder kravene til CE-mærkning, kan importørens varelager pr. 31/12-95 godt sælges, idet importøren i denne situation ikke betragtes som producent/fabrikant.

- h) I nogle tilfælde vil en producent/fabrikant sælge direkte til forbrugerne uden anvendelse af mellemliggende salgsled. I denne situation vil betingelsen for, at ikke-CE-mærkede varer kan sælges, være, at salgsdelen af en sådan producent/fabrikants virksomhed er klart adskilt fra den øvrige virksomhed, og at det kan dokumenteres, at de varer, der ønskes solgt, den 31/12-1995 fysisk befandt sig i salgsdelen af virksomheden.

Med henvisning til punkterne f, g og h skulle det hermed være præciseret, at betegnelsen »grossist« og »detailhandler« omfatter samtlige de distributionsled, der ligger efter producent/fabrikant, dog med det særlige forbehold, der gælder for importører af varer fra tredjelande, som selv har ansvaret for, at varerne opfylder kravene til CE-mærkning.

Spørgsmål nr. 13:

»Vil ministeren i fortsættelse af specielt svaret på spørgsmål 10, jf. bilag 8, med tolkningen af »klar til brug-varer« og installation, give en vurdering af de problemer, denne tolkning ifølge flere hørings svar bl.a. fra Telestyrelsen vil give?«

Svar:

Det forhold, at det kun er de ikke-CE-mærkede varer, som er klar til brug, der vil kunne sælges efter den 1. januar 1996, medfører desværre nok et problem for nogle grossister og detailhandlere. Men EMC-direktivet udelukker, at der efter denne dato kan markedsføres eller ibrugtages varer, der ikke er CE-mærkede. Hvis der efter den 1. januar 1996 lovligt skal sælges ikke-CE-mærkede varer, skal de

altså *inden* denne dato *både* være markedsført og ibrugtaget – og dette krav opfyldes kun af »klar til brug-varer«.

Med henblik på at få en vurdering af, hvor stort dette problem i praksis er, har jeg anmodet de relevante organisationer om en udtalelse. For nærværende er der modtaget svar fra: Dansk Handel & Service, Handelskammeret, Brancheorganisationen for forbrugerelektronik og Telestyrelsen. Svarene vedlægges til orientering.

Det fremgår heraf, at der ikke synes at være nogen klar opfattelse af problemets omfang. Med hensyn til den juridiske fortolkning, der fremgår af Handelskammerets svar, kan det oplyses, at både Forskningsministeriet og Justitsministeriet har en anden opfattelse, nemlig den der fremgår af ovenstående indledende afsnit.

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. 10 (L 146 – bilag 7), findes der ikke en entydig definition på begrebet »klar til brug-varer«. Jeg er indstillet på, at begrebet skal fortolkes bredt, således at erhvervslivet her i landet ikke stilles ringere end i andre EU-lande. Telestyrelsen vil derfor blive anmodet om nøje at følge, hvordan de andre EU-lande definerer begrebet »klar til brug-varer«, således at den danske praksis i videst muligt omfang ikke afviger herfra.

Endelig vil jeg for god ordens skyld gøre opmærksom på § 1, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 796 af 5. december 1991 om markedsføring m.v. af elektriske apparater og om elektromagnetiske forstyrrelser, hvori det hedder: »Reserve dele, supplerende udstyr og andre elektriske og elektroniske dele er ikke omfattet af bekendtgørelsen, medmindre det drejer sig om apparater, der kan bruges uafhængigt.« Der er ingen planer om at ændre på dette, og derfor vil en del af de problemer med manglende CE-mærkning, der især er fremført af edb-branchen, formentlig ikke være reelle problemer.